

מועד חתימת המסמך : 10.5.2026

בבית המשפט המחוזי

מרכז-לוד

בעניין :

ת"צ 6298-09-15

בפני כבוד השופטת כרמית בן אליעזר

הצלחה – לקידום חברה הוגנת (ע"ר)

על ידי ב"כ עו"ד ד"ר אורי ברעם ו/או יעקב סבו
מרחוב דניאל פריש 3, תל-אביב
טלפון : 03-6078888 ; פקסימיליה : 03-6078889

המבקשת

- נגד -

נשר – מפעלי מלט ישראליים בע"מ

על ידי ב"כ ממשרד פישר ושות';
משרד ארדינסט בן נתן, טולידאנו ושות', עורכי דין ;
פרופ' זוהר גושן, עו"ד ;
עו"ד אלרן שפירא בר-אור ;
שכתובתם לצורך ההליך דרך מנחם בגין 146, תל אביב
טל': 03-6941349 ; פקס': 03-6944103

המשיבה

בקשה מוסכמת למתן תוקף של פסק דין להסכם הפשרה

בהתאם לסעיף 18 לחוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו-2006 ("חוק תובענות ייצוגיות" או "החוק"), הצדדים – הצלחה – לקידום חברה הוגנת ע"ר (להלן: "המבקשת" או "הצלחה") ונשר – מפעלי מלט ישראליים בע"מ (להלן: "המשיבה" או "נשר", וביחד עם הצלחה: "הצדדים"), מתכבדים להודיע לבית המשפט הנכבד, כי הם הגיעו להסכם פשרה שהעתקו, על נספחיו, מצורף בזאת לבקשה דנא ("הסכם הפשרה" או "ההסכם"), **כנספח "1"**.

המונחים המופיעים בבקשה זו, ואינם מוגדרים, הינם כהגדרתם בהסכם הפשרה. יוער, כי פירוט הוראות הסכם הפשרה בגדרי בקשה זו הוא תמציתי וכללי, והוראות הסכם הפשרה גופו, בכללותן, הן המחייבות.

בית-המשפט הנכבד מתבקש לאשר את ההסכם, ועל יסוד האמור בו, לפעול כדלקמן :

1. להורות על פרסום מודעה בדבר הגשת הבקשה לאישור הסכם פשרה, לרבות תיאור תמציתי של ההסכם, בנוסח המצורף **כנספח א'** להסכם הפשרה, וזאת בהתאם לדרישת סעיף 25(א)(3) לחוק תובענות ייצוגיות (להלן: "ההודעה הראשונה"). בהודעה הראשונה יוזמנו חברי הקבוצה, כהגדרתם בהסכם הפשרה ולהלן, וכן הגורמים המנויים בסעיף 18(ד) לחוק תובענות ייצוגיות, ככל שיהיו חפצים בכך, להגיש לבית המשפט הנכבד התנגדות להסכם הפשרה כאמור בסעיף 18(ד) לחוק תובענות ייצוגיות (להלן: "התנגדויות"), או (ביחס לחברי הקבוצה) הודעת פרישה בהתאם להוראת סעיף 18(ו) לחוק תובענות ייצוגיות (להלן: "הודעת פרישה").
2. להורות על משלוח ההודעה הראשונה כאמור, בצירוף העתק מהבקשה, מההסכם ומהתובענה, ליועץ המשפטי לממשלה, למנהל בתי המשפט, ולממונה על התחרות, הכל בהתאם להוראות סעיפים 18(ג) לחוק תובענות ייצוגיות ותקנות 12(ד) ו-16 לתקנות תובענות ייצוגיות, תש"ע-2010 (להלן: "התקנות").

3. להורות, בשל הטעמים המיוחדים שיפורטו להלן, כי בנסיבות העניין מתייחר הצורך במינוי בודק, כאמור בסעיף 19(ב) לחוק תובענות ייצוגיות.
4. לאשר, בחלוף 45 ימים ממועד פרסום ההודעה הראשונה, לצורך ההסדר ולצורך זה בלבד, את ההסכם כהסכם פשרה בתביעה הייצוגית וליתן לו תוקף של פסק-דין (להלן: "פסק-הדין"); ובמקביל, להורות על פרסום הודעה שניה לציבור בנוסח המצורף כנספח ב' להסכם הפשרה, כאמור בסעיף 25(א) לחוק תובענות ייצוגיות.
5. לקבל את המלצת הצדדים, כמפורט להלן, בכל הנוגע למתן גמול למבקשת ושכר טרחה לבאי כוחה.

ואלו נימוקי הבקשה:

א. הרקע להסכם הפשרה

6. ביום 6.9.2015 הגישה הצלחה לבית המשפט המחוזי מרכז בלוד בקשה לאישור תביעה כייצוגית (ת"צ 6298-09-15; להלן, בהתאמה: "בקשת האישור" ו-"התובענה" או "התביעה") נגד נשר. עניינה של בקשת האישור בטענת הצלחה כי נשר ביצעה הפליית מחירים אסורה לפי סעיף 29א(ב) ו-29א(א) לחוק התחרות הכלכלית, תשמ"ח-1988 ("חוק התחרות") והעניקה הנחות לשניים מלקוחותיה הגדולים – תעשיות רדימיקס (ישראל) בע"מ והנסון ישראל בע"מ (להלן בהתאמה: "רדימיקס" ו-"הנסון").
7. הקבוצה הוגדרה על ידי הצלחה כדלקמן: (1) כל לקוחות נשר, פרט לרדימיקס ולהנסון (להלן: "הנפגעים הישירים"); ו-(2) כל מי שרכש בישראל מלט או מוצרי מלט (כגון בטון) מהנפגעים הישירים או מלקוחותיהם במורד שרשרת הייצור (להלן: "הנפגעים העקיפים"); הנפגעים הישירים והעקיפים יכוננו יחד: "הקבוצה". בבקשת האישור עתרה הצלחה, בין היתר, לסעדים של פיצוי לחברי הקבוצה בהתאם לחישוב הנזק כפי שכומת בחוות הדעת של מר חנן שרון, שהעריך את נזקי הקבוצה בסכום הנע בין 659 מיליון ש"ח ל-2.22 מיליארד ש"ח, וכן לצו הצהרתי ולצו מניעה שיאסור על נשר להמשיך בניצול לרעה של מעמדה.
8. ביום 12.4.2016 הגישה נשר את תשובתה לבקשת האישור, במסגרתה הכחישה את עילת התביעה ואת החבויות הנטענות, וטענה, בין היתר, כי ההטבות שניתנו הינן הנחות כמות מותרות על פי דין, מקובלות בתעשיית המלט העולמית ובעלות הצדקה כלכלית אובייקטיבית; כי לא מתקיימת הפליה בין לקוחות מאחר שהשוני בכמויות מצדיק שוני במחיר; וכי הנחות כמות אינן עלולות לפגוע בתחרות ובפועל גם לא פגעו בה; עוד הועלו טענות נגד כשירותה של הצלחה לשמש כתובעת ייצוגית במקרה דנן וכן נגד התאמתה של התביעה דנן להתברר במסגרת הליך ייצוגי.
9. ביום 19.2.2017 קיבלו הצדדים את הצעת בית המשפט המחוזי (כב' השופט גרוסקופף) לאיחוד הדיון בבקשת האישור עם התביעה האזרחית אשר הוגשה ביום 27.4.2015 על ידי אביעד תעשיות בטון וטיט (1996) בע"מ (להלן: "אביעד") ועסקה בטענות דומות בקשר להנחות הכמות שהעניקה נשר (ת"א 41214-04-15; "תביעת אביעד"). בתוך כך, הוסכם כי לאחר איחוד ההליכים, הדיון המאוחד יפוצל לשני שלבים. בשלב הראשון תתברר באופן סופי שאלת האחריות לפי סעיף 29א לחוק התחרות ("שאלת האחריות"). בשלב השני, תתבררנה סוגית הנזק ושאלות הנוגעות באופן פרטני לכל אחת מהתביעות.

10. לאחר מינוי כב' השופט גרוסקופף לבית המשפט העליון, נותבו התיקים המאוחדים לכב' השופט יחזקאל קינר. ביום 10.6.2024 ניתנה החלטה בשאלת האחריות על ידי כבוד השופט י' קינר ("ההחלטה בשאלת האחריות"), בה נקבע כי במתן ההנחות נשר הפרה את הוראות סעיף 29א לחוק התחרות.
11. ביום 11.9.2024 הגישה נשר לבית המשפט העליון בקשת רשות ערעור על ההחלטה בשאלת האחריות (רע"א 31145-09-24 נשר מפעלי מלט ישראלים בע"מ נ' אביעד תעשיות בטון וטיט (1996) בע"מ ואח' (להלן: "בר"ע נשר")). במסגרת זאת, נטען כי ההחלטה בשאלת האחריות שגויה מבחינה משפטית וכלכלית, בין היתר, משום שנקבע כי הנחות כמות אינן לגיטימיות אלא אם הוכח חיסכון בעלויות משתנות, תוך דחיית הצדקות של כיסוי עלויות קבועות ושימור "לקוחות עוגן". עוד נטען כי ההכרעה נשענה על המניע שיוחס לנשר (למנוע מהנסון ורדימיקס להפוך ליבואניות מלט), במקום על בחינה סדורה של ההשפעה על התחרות, וכי בית המשפט החיל פרשנות מרחיבה של החזקה הקבועה בסעיף 29א(ב)(3) לחוק התחרות המרוקנת מתוכן את תנאי החזקה. לבסוף, נטען לפגם דיוני הנוגע להסתמכות של בית המשפט על טענות ועובדות שהועלו לאחר סיום שמיעת הראיות, ללא בירור ראייתי וללא מתן הזדמנות לנשר להתייחס אליהן; בד בבד, הוגשה לבית המשפט העליון בקשה לסעד זמני לעיכוב ההליכים לפני בית המשפט המחוזי עד להכרעה בבר"ע נשר.
12. ביום 11.9.2024, הגישה התאחדות התעשיינים בישראל (להלן: "התאחדות התעשיינים" או "ההתאחדות"), בהסכמת נשר, בקשה להצטרף כידיד בית המשפט לבר"ע נשר בטענה שלהכרעה בבר"ע צפויות השלכות רוחב על רבים מחבריה. אביעד והצלחה התנגדו לבקשה.
13. ביום 25.12.2024 קבע בית המשפט העליון (כב' השופט גרוסקופף) כי בר"ע נשר תידון בפני הרכב תלתא והורה על מתן צו ארעי המעכב את המשך בירור ההליך המתנהל לפני בית המשפט המחוזי בכל הנוגע לסוגיית הנזק (להלן: "צו העיכוב הארעי"). בנוסף, בית המשפט נעתר לבקשת התאחדות התעשיינים להצטרף כידיד בית המשפט והורה ליועצת המשפטית לממשלה (להלן: "היועצ"שית") להגיש עמדה ביחס לסוגיות העקרוניות המתעוררות בבר"ע נשר.
14. ביום 2.1.2025 התקיים לפני בית המשפט המחוזי דיון הוכחות בנושא עמידת התובענה בתנאים לאישורה כייצוגית, ובמסגרתו נחקרו המצהיר והמומחה מטעם הצלחה.
15. ביום 25.2.2025 הוגשה לבית המשפט העליון עמדת ידיד בית המשפט מטעם התאחדות התעשיינים. במסגרת העמדה נטען כי ההחלטה בשאלת האחריות שגויה משפטית וכלכלית ויש לבטלה, בשל השלכות רוחב שליליות על שווקים רבים. לגישת ההתאחדות, החשדנות כלפי מונופולים אשר עומדת ביסוד ההחלטה הובילה לצמצום בלתי מוצדק של הלגיטימיות של הנחות כמות. ההתאחדות טענה כי מחירים והנחות נקבעים לפי מכלול שיקולים עסקיים, ולא רק לפי חיסכון מדיד בעלויות. עוד נטען כי הפליית מחירים והנחות כמות אינן בהכרח פוגעות בתחרות ואף עשויות לשפר רווחה חברתית, ומשכך הנחות כמות נהנות מחזקת תקינות. לבסוף, הודגש כי בהיעדר אינטרס של המונופול בשוק ההמשך ובהיעדר טענה לתמחור טורפני, אין בסיס לקביעה שהנחות כמות אינן לגיטימיות רק משום שאינן נשענות אך ורק על שיקולים של חיסכון בעלויות.
16. ביום 27.3.2025 הגישו אביעד והצלחה את תשובתן לבר"ע נשר. במסגרת תשובתה, אביעד סמכה ידיה על ההחלטה בשאלת האחריות וטענה, בין היתר, כי ההחלטה מבוססת על ממצאים עובדתיים ומשכך אין מקום ליתן לנשר רשות ערעור. הצלחה, מצידה, סמכה גם היא ידיה על

ההחלטה בשאלת האחריות. הצלחה ציינה כי מניע הישרדותי, ובפרט כזה הנוסף בעלויות קבועות, אינו יכול להצדיק הפרת חוק. עוד טענה הצלחה כי אם בשל כניסת יבוא מתחרה נשר הייתה מאבדת נתח שוק, נשר הייתה מתייעלת ומורידה את מחירי המלט, ולא מעלה אותם. לסוף, הצלחה ציינה כי עמדת ההתאחדות אינה עמדת ידיד בית המשפט, שכן טענות ההתאחדות הן למעשה טענות נשר באצטלה אחרת.

17. ביום 12.5.2025 בית המשפט העליון (כב' השופט גרוסקופף) קבע כי צו העיכוב הארעי יהפוך לצו קבוע. אגב כך, כב' השופט גרוסקופף ציין כי בניגוד לטענת אביעד, לא ניתן לומר כי שסיכוייה של בר"ע נשר קלושים.
18. בין לבין, ביום 18.3.2025 הגישה הצלחה בקשה לבית המשפט המחוזי לתיקון בקשת האישור בדרך של צירוף מבקשים נוספים והרחבת הגדרת הקבוצה (להלן: **"הבקשה לתיקון"**). בתוך כך, הצלחה טענה כי הצורך בהגשת הבקשה התעורר לאור חידוש ההלכה בפסק הדין שניתן בעניין רע"א 7125/20 **הצלחה לקידום חברה הוגנת נ' UBS** (2.1.2025) (להלן: **"עניין UBS"**).
19. ביום 23.4.2025 הגישה נשר את תשובתה לבקשה לתיקון במסגרתה טענה כי אין כל קשר בין הבקשה לתיקון לבין חידוש ההלכה בעניין UBS. בהתאם, כך נטען, הבקשה הוגשה בשיהוי קיצוני. עוד הוסיפה נשר כי הבקשה לתיקון אף אינה צפויה לתרום לבירור הסוגיות שבמחלוקת שכן עילת התביעה של המבקשים להצטרף, וכן של כלל חברי הקבוצה שצירופם התבקש, התיישנה זה מכבר.
20. ביום 14.5.2025 הגישה הצלחה את תגובתה לתשובת נשר לבקשה לתיקון, במסגרתה נטען, בין היתר, כי פסק הדין בעניין UBS מצדיק את השיהוי שנפל בהגשת הבקשה. עוד נטען כי עילת התביעה של חברי הקבוצה שצירופם התבקש לא התיישנה שכן הפרה של דיני התחרות היא בגדר **"עוולה נמשכת"**.
21. ביום 24.6.2025 דחה בית המשפט המחוזי (כב' השופטת בן אליעזר) את בקשת התיקון (להלן: **"ההחלטה בבקשת התיקון"**). בית המשפט קבע כי אין להכשיר את פריצת גדרי המחלוקת שהותוו בכתבי הטענות ואשר על פיהם התנהל ההליך עד כה. עוד ציין בית המשפט כי ההיעתרות לבקשת הצלחה צפויה להסיג את ההליך לאחור ללא כל הצדקה.
22. ביום 10.8.2025 הגישה היועמ"שית את עמדתה בבר"ע נשר. במסגרת זאת, היועמ"שית סמכה ידיה על ההחלטה בשאלת האחריות, אך הבהירה כי אין לגזור מההחלטה כלל גורף לגבי הנחות כמות, אלא יש לבחון כל מקרה לגופו לפי נסיבות ההנחה, השוק הרלוונטי ומיחות הצדדים. בכל הנוגע למקרה דנן, היועמ"שית טענה כי ההנחות שהעניקה נשר אינן בגדר **"הנחות כמות"** לגיטימיות, מאחר שהן לא ניתנו לפי קריטריון אחיד של כמות, אלא התבססו גם על זהות הלקוח, התאפיינו בסודיות ורטוראקטיביות, ושיקפו תמחור מבוסס ביקושים ולא מבוסס עלויות. עוד נטען כי להנחות שנתנה נשר קיים היבט אופקי. היינו, לגישת היועמ"שית, הנחות אלו משולות לתשלום ששילמה נשר להנסון ורדימיקס על מנת שיימנעו מלהתחרות עמה בשוק המלט.
23. בימים 21.8.2025 ו-7.9.2025 הגישו הצלחה ואביעד, בהתאמה, את תגובותיהן לעמדת היועמ"שית, במסגרתן סמכו ידיהן על טענות היועמ"שית.
24. ביום 26.10.2025 הגישה נשר את תגובתה לתשובות הצלחה ואביעד ולעמדת היועמ"שית. בתוך כך, נטען כי בית המשפט המחוזי, כמו גם הצלחה, אביעד והיועמ"שית, הסתמכו על **"סממנים מחשידיים"** לצורך הטלת אחריות על נשר, מבלי שהוכחה פגיעה בפועל או בכוח בתחרות. זאת בניגוד לגישה **"מבוססת השפעה"** בפסיקה האירופית וכאשר גם בסממנים המחשידיים עצמם אין

ממש. עוד נטען כי נשר לא חששה שהנסון ורדימיקס ייבאו מלט בעבור אחרים וכי טענת ההיבט האופקי של היועמ"שית מהווה הרחבת חזית פסולה.

25. ביום 18.8.2025 הגישה הצלחה לבית המשפט העליון בקשת רשות ערעור על ההחלטה בבקשת התיקון (רע"א 46985-08-25 הצלחה - לקידום חברה הוגנת (ע"ר) נ' נשר - מפעלי מלט ישראליים בע"מ (להלן: "בר"ע הצלחה")). ביום 16.11.2025 דחה בית המשפט העליון (כב' השופט גרוסקופף) את בר"ע הצלחה.

26. ביום 4.1.2026 הודיעו הצדדים לבית המשפט המחוזי כי בסיועו של המגשר, פרופ' שרון חנס, עלה בידם להגיע להסכמות עקרוניות בדבר סיום ההליך בדרך של פשרה.

27. הצדדים מבהירים, כי אין בהתקשרותם בהסכם ובהתחייבויות שנטלו על עצמם משום הודאה מצד מי מהם ו/או מטעמם בטענה ו/או דרישה כלשהי שנטענה בכתבי בי-הדין שהוחלפו במסגרת התביעה והבקשה לאישורה כייצוגית. הסכם הפשרה נערך לפני משורת הדין על מנת לסיים את ההתדיינות בפשרה.

28. הצדדים מצויים בדעה כי הסכם הפשרה מאזן כראוי בין האינטרסים, הסיכויים והסיכונים של כל אחד מן הצדדים.

ב. עיקרי הסכם הפשרה

ב.1. כללי

29. אף כי לטענת המשיבה, לא היה בטענות המופנות כלפיה בכתב התביעה, בבקשה לאישור ובתביעת אביעד כדי להקים נגדה עילת תביעה כלשהי ובפרט עילת תביעה ייצוגית, ומבלי להודות באיזו מהטענות שהועלו בכתבי הטענות מטעם המבקשת או אביעד, ניאותה המשיבה למען הסדר הטוב, ומתוך רצון טוב, ליטול על עצמה, וזאת לעמדתה לפני משורת הדין, התחייבויות כמפורט בהסכם הפשרה, והכל בכפוף לכך שהסכם הפשרה יאושר על-ידי בית המשפט הנכבד.

ב.2. התחייבויות המשיבה

30. המשיבה תפצה את חברי הקבוצה בדרך של אספקת מלט שוות ערך לסך כולל של 124,000,000 ש"ח (להלן: "סכום האספקה"). יודגש כי סכום זה הוא סופי וממצה, והוא כולל כל מס, היטל, אגרה, הוצאה ו/או עלות מכל מין וסוג, למעט התשלומים הבאים:

- 30.1. הגמול ושכר הטרחה למבקשת ולבאי כוחה, כמפורט בסעיף 69 להלן, בהם תישא המשיבה;
- 30.2. שכר טרחתו של נציג הציבור בעבור מילוי תפקידו לפי סעיפים 36-42 להלן, בו תישא המשיבה, כמפורט בסעיף 42 להלן;
- 30.3. שכר טרחתו של פרופ' שרון חנס בעבור מילוי תפקידו לפי סעיף 38 להלן, בו תישא המשיבה, כמפורט בסעיף 42 להלן;
- 30.4. הוצאות פרסום המודעות לציבור המצורפות כנספחים א' וב' להסכם הפשרה, בהן תישא המשיבה;
- 30.5. עלויות נוספות, ככל שיהיו, הכרוכות בסעיף 19(ב)(1) לחוק תובענות ייצוגיות;
31. לצורך חישוב כמות המלט שתיחשב כשוות ערך לסכום האספקה, שווי המלט שיופק יחושב לפי המחיר הממוצע שישלמו כלל לקוחות נשר בעבור טון מלט בשלושת החודשים שקדמו למועד הקובע, כהגדרתו בהסכם הפשרה (להלן: "מחיר המלט").

32. מחיר המלט יעודכן אחת לשישה חודשים, בהתאם למחיר הממוצע שישלמו כלל לקוחות נשר בשלושת החודשים שקדמו למועד העדכון. המחיר הממוצע יחושב על ידי רואה החשבון המבקר של המשיבה ויובא לאישור המנהלת לחלוקת אספקת המלט, כהגדרתה בסעיף 36 להלן.
33. המלט יסופק על ידי המשיבה בשער המפעל, במהלך תקופת זמן של 5 שנים אשר תחל בחלוף 60 ימים מהמועד הקובע, כהגדרתו בהסכם הפשרה, באופן רציף ושווה, ככל האפשר (להלן: "**תקופת החלוקה**").

34. פריסת אספקת המלט לאורך תקופת החלוקה, לרבות מועדי האספקה והיקפיה, תהיה מסורה לשיקול דעתה הבלעדי של המנהלת כהגדרתה בסעיף 36 להלן.
35. המלט שיסופק במהלך תקופת החלוקה ינותב, במידת האפשר, למטרות של סיוע בבניין מחדש של יישובים ומוסדות שנפגעו במהלך המלחמה שמאז 7.10.2023 ובכלל זאת, מבני ציבור ותשתיות ציבוריות ביישובי עוטף עזה וצפון המדינה, המרכז הרפואי האוניברסיטאי סורוקה ומכון ויצמן למדע (להלן: "**מטרות האספקה**"). חלוקת המלט שיסופק וניתובו לגורמים המתאימים לצורך הגשמת מטרות האספקה תתבצע על ידי המנהלת לחלוקת אספקת המלט, כהגדרתה בסעיף 36 להלן, בהתאם לשיקול דעתה העצמאי, ובכפוף להמצאת אישורים בדבר ניהול ספרים וניכוי מס במקור ווידוא שהמלט אכן ישמש למטרות האספקה בהתאם לנהלים ולהנחיות שתקבע המנהלת.

3.ב. המנהלת לחלוקת אספקת המלט

36. לא יאוחר מחלוף 60 ימים מהמועד הקובע, כהגדרתו בהסכם הפשרה, תוקם מנהלת לחלוקת אספקת המלט (להלן: "**המנהלת**"). המנהלת תפעל לאורך כל תקופת החלוקה, כהגדרתה בסעיף 33 לעיל.
37. המנהלת תמנה 3 חברים, כדלקמן: (1) מנכ"ל המשיבה, אשר ישמש כראש המנהלת; (2) נציג מטעם המבקשת; ו- (3) נציג ציבור אשר ייבחר בהסכמה בין המבקשת והמשיבה.
38. ככל שלא תתקבל החלטה בהסכמה פה אחד בין חברי המנהלת, סמכות ההכרעה תהיה מסורה לפרופ' שרון חנס שגייש בין הצדדים, והחלטתו תהיה סופית ומחייבת לצורך יישום פעולות המנהלת לפי הסכם זה.
39. המנהלת תנתב, בהתאם למיטב שיקול דעתה העצמאי, את המלט שיסופק על ידי המשיבה לצורך הגשמת מטרות האספקה, כהגדרתן בסעיף 35 לעיל, תוך היוועצות עם מוסדות המדינה הרלוונטיים, ככל שיידרש ובהתאם לנסיבות.
40. המנהלת תאשר את עדכון מחיר המלט, בהתאם למנגנון הקבוע בסעיף 32 לעיל.
41. במהלך תקופת החלוקה, כהגדרתה בסעיף 33 לעיל, תכין נשר ותגיש למנהלת דיווח שנתי, אחת לכל שנת חלוקה, בדבר כמות המלט שחולק על ידה באותה שנה והיעדים להם הוקצה. בדיווח השנתי החמישי והאחרון תספק נשר למנהלת נתונים בדבר כמות המלט שחולק על ידה במשך כל תקופת החלוקה. הדוח יוגש למנהלת ובכפוף לאישורה, יוגש לבית המשפט.
42. המשיבה תישא בעלות שכר טרחתם של נציג הציבור ופרופ' שרון חנס בעבור מילוי תפקידם לפי סעיף זה אשר תוגבל לסך של 10,000 ש"ח בשנה לכל אחד מהם. מובהר כי עלות שכר טרחת נציג המבקשת במנהלת ושירותי המבקשת שינתנו במסגרת פעילות המנהלת, כלולה בגמול המשולם לה במסגרת 5 התשלומים השנתיים, כאמור בסעיף 69.3 להלן.

4.ב. ויתור על תביעות ומעשה בית דין

43. אישור הסכם הפשרה על ידי בית המשפט, ייצור מעשה בית דין כלפי כל חברי הקבוצה (למעט מי שבית המשפט אישר את יציאתם מהקבוצה), והם ייחשבו כמי שוויתרו והסתלקו החל ממועד אישור הסכם הפשרה באופן סופי ומוחלט על ומכל טענה, נזק, דרישה או תביעה שיש להם או שיכולים להיות להם או שייווצרו להם בעתיד, כלפי המשיבה או חברות הקשורות אליה במישרין ו/או בעקיפין, בעלי מניות, דירקטורים, מנהלים, נושאי משרה, ספקים, עובדים וכל הפועלים מטעמם, בגין כל טענה המופיעה בתובענה ו/או בבקשת האישור או נובעת מהן, אם במישרין ואם בעקיפין, ובכלל זה (אך לא רק) עילות התביעה והטענות שנכללו בבקשה לאישור התביעה הייצוגית והנובעות ממנה (ומוכחות על ידי המשיבה).
44. הסכם הפשרה, בכפוף לאישורו, מהווה מעשה בית-דין כלפי כל חברי הקבוצה, למעט אלה שבית המשפט התיר את יציאתם מהקבוצה, בהתאם להוראת סעיף 18(ו) לחוק תובענות ייצוגיות.
45. למען הסר ספק, תביעה שתוגש על ידי חבר קבוצה, לכל ערכאה שהיא, בניגוד להוראת סעיפים 43 ו-44 לעיל, תידחה מפאת מעשה בית-דין.
46. מובהר כי הסכם הפשרה, על כל התנאים וההתחייבויות שנטלה על עצמה המשיבה, הינו חלק מפעילותה העסקית של המשיבה וכהמשך והשלמה מסחרית לעסקאותיה שנעשו בעבר מול לקוחותיה והינו לפני משורת הדין, ומבלי שהאמור בהסכם יחשב כהסכמה ו/או הודאה של מי מהצדדים בטענות ו/או הכחשות הצד השני ו/או בקביעות בית המשפט בהחלטה בשאלת האחריות. מבלי לגרוע מכלליות האמור, אין בהסכם משום הוכחה או הודאה, בין באופן ישיר ובין באופן עקיף, בדבר אחריות ו/או נזק כלשהו שנגרם לחברי הקבוצה. המשיבה מכחישה כי היא נושאת באחריות ו/או חבות כלשהי כלפי המבקשת ו/או הקבוצה, בעבר, בהווה או בעתיד.

5.ב. זכות לביטול ההסכם

47. במקרה שבו מספר הודעות הפרישה יעלה על 5, או שהיקף רכישות המלט השנתי של הפורשים יעלה על 1% מכלל מכירותיה של נשר בישראל באחת מהשנים 2008-2015, המשיבה תהיה זכאית (אך לא חייבת) להודיע בכתב, בתוך 7 ימי עבודה מן המועד שבו התגבש האמור, על ביטול ההסכם. במקרה כאמור יחולו הוראות סעיפים 10 ו-11 להסכם הפשרה.

ג. מדובר בהסכם פשרה ראוי והוגן אשר יש מקום לאשרו

48. הסכם הפשרה גובש בתום הליך גישור ממושך ומורכב ועל בסיס הצעת המגשר. כפי שמוסבר בהרחבה במכתב המגשר, הסכם הפשרה ראוי והוגן הן ביחס לגובה הפיצוי והן ביחס לאופן מתן הפיצוי.

"2" מכתב המגשר מצורף **בנספח 2**.

1.ג. גובה הפיצוי

49. בכל הנוגע לגובה הפיצוי, ישנן דרכים שונות לאמידת נזק בתחום המונופולין.
50. דרך המלך היא אמידת מחיר האלמלא. כלומר, מה היה המחיר אלמלא נשר הפרה (לטענתה, לכאורה) את אחריותה כבעלת מונופולין.
51. מחיר האלמלא הוא ענין של אמידה. הצדדים אינם מסכימים ביניהם על דרך אמידת מחיר האלמלא וכל צד מאמץ מתווה שונה לאמידת מחיר האלמלא.
52. משכך, נטל על עצמו המגשר הנכבד, פרופ' שרון חנס, לבצע אומדן של מחיר האלמלא. לשיטתו, הפרושה במכתבו המצורף לבקשה זאת, יש לקבוע את מחיר האלמלא על יסוד התשואה המותרת

- להון של מונופולין (ראו במכתב המגשר). לפי שיטה זאת, נשר רשאית לקבל תשואה על ההון הפעיל בשיעור של בין 6% ל-12%. מחיר האלמלא כפי שחושב ע"י המגשר, פרופ' חנס מגבש נזק לכאורה, בערכים נומינליים של 141,174,214 ש"ח, ובתוספת ריבית והצמדה סכום הנזק הוא 204,411,064 ש"ח.
53. המגשר סבר כי בהינתן ההחלטה בשאלת האחריות, ראוי שבמסגרת הסכם הפשרה דנן, נשר תישא בפיצוי המשקף שיעור נכבד מתוך סך הנזק שלכאורה נגרם.
54. לגישת המגשר, יש לקחת בחשבון משוכות שעל בקשת האישור לעמוד בהן הן במישור החבות, הן במישור הנזק והן ביחס להתאמתה להתברר כתביעה ייצוגית. במשוכות אלה, אשר יוזכרו בתמצית להלן, יש לדעת המגשר כדי לצמצם משמעותית את שיעור הפיצוי שנשר נדרשת לשאת בו במסגרת הפשרה.
55. **ראשית**, לעניין החבות, על אף שבהחלטה בשאלת האחריות נקבע כי נשר ניצלה את מעמדה לרעה, קביעה זו מצויה כעת במבחן במסגרת בר"ע נשר. בהקשר זה סובר המגשר כי יש לקחת בחשבון שבית המשפט העליון החליט לדון בבר"ע נשר בהרכב תלתא ואף הורה על סעד זמני של עיכוב המשך בירור ההליכים במחוזי. כידוע, ישנם שני שיקולים שמנחים את בית המשפט בבואו ליתן סעד זמני בערעור – סיכויי הערעור ומאזן הנוחות. בין שני שיקולים אלו מתקיימת מקבילית כוחות. בענייננו, מציין המגשר כי בית המשפט העליון קבע כי הגם שהנזק שעלול להיגרם לנשר הוא נזק כספי בר פיצוי, עדיין ישנו מקום להורות על עיכוב המשך בירור ההליכים לפני בית המשפט המחוזי (ראו ההחלטה מיום 12.5.2025). בכך יש כדי להעיד, לדעת המגשר, כי לגישת בית המשפט העליון, סיכוייה של בר"ע נשר להתקבל, ולו באופן חלקי, אינם 'בטלים בששים'.
56. **שנית**, לעניין הנזק, בחקירות שנערכו לפני בית המשפט המחוזי ביום 2.1.2025, מצא המגשר כי נשר השכיחה להצביע על קשיים בתיזת הצלחה, אשר לטעמו של המגשר, יש להביאם בחשבון.
57. **שלישית**, ביחס להתאמת התובענה להתברר כייצוגית, סובר המגשר כי הצלחה עומדת בפני משוכה משמעותית. בפסק הדין בעניין UBS נקבע, בין היתר בהתבסס על פסיקה קודמת, כי על מנת שארגון יעמוד במבחן הקושי הקבוע בסעיף 4(א)(3) לחוק תובענות ייצוגיות, עליו להוכיח כי הוא פעל בשקידה סבירה לאיתורו של תובע בעל עילה תביעה אישית. עוד נקבע כי כאשר מדובר בגופים מתוחכמים, לא מתעורר חשש שהם יתקשו למצות את זכויותיהם. בחקירות שהתקיימו לפני בית המשפט המחוזי ביום 2.1.2025 התייחסה נשר באריכות לסוגיה זאת וברי כי יהיה על בית המשפט להכריע בכך. לטעמו של המגשר אין ודאות כיצד תוכרע הסוגיה. קושי נוסף וגדול יותר מצא המגשר בדחיית בקשתה של הצלחה לתקן את בקשת האישור - החלטה שאושרה ע"י בית המשפט העליון עם דחיית בקשת רשות ערעור שהוגשה על החלטה זו. המשמעות המעשית של אי תיקון התובענה הינה קיטון בהיקף הקבוצה, שכן לקוחות שרכשו מלט ומוצרי מרדימיקס והנסון, הוצאו למעשה מגדר הקבוצה ואינם כלולים בה. בכך קטנה הקבוצה בכ-40%.
58. כמו כן, תביעת הצלחה מומנה על ידי קרן בשם First Libra Fund Partnership. לפי פסק הדין בעניין ת"צ (מרכז) 28974-10-20 פירט נ' **Monsanto Company** (7.8.2025) ((עליו הוגש ערעור אשר טרם הוכרע). יצויין כי ערכאה אחרת שדנה בסוגיה זהה, מצאה אחרת (ראו ת"צ 42026-05-20 **המועצה הישראלית לצרכנות נ. לוטונט**). אך גם זה סיכון שהמגשר סבר שיש להתייחס אליו.
59. לאור קשיים אלו, המגשר סבר כי שווי הפיצוי שיינתן על פי הסכם הפשרה – 124,000,000 ש"ח – אשר מהווה כ-60% מסך הנזק הריאלי (וכ-88% מסך הנזק הנומינלי) שלכאורה נגרם, מאזן בצורה

ראויה בין הסיכויים והסיכונים של כל אחד מהצדדים להליך ומהווה פשרה ראויה, הוגנת וסבירה.

ג.2. אופן מתן הפיצוי

60. לגישת המגשר, גם אופן מתן הפיצוי, היינו בתצורה של חלוקת מלט למטרות ציבוריות, מהווה פשרה ראויה והוגנת.
61. לפי ההחלטה בשאלת האחריות, הן קבוצת יצרני הבטון והן קבוצת צרכני הקצה - המהווה למעשה את הציבור הישראלי בכללותו - נפגעו מההתנהלות המיוחסת לנשר. עם זאת, בית המשפט לא הכריע מהו שיעור הנזק שנשאה כל אחת מהקבוצות, והנתונים בתיק אינם מספקים תשובה חד משמעית לשאלת חלוקת הנזק.
62. אף על פי כן, כפי שהוסבר בהרחבה במכתב המגשר, מהנתונים עולה כי החלק הארי של הנזק, ככל שאכן קיים, הושת על הציבור הישראלי בכללותו, ולא על יצרני הבטון. בנסיבות אלו ברור שהחלק הארי של הפיצוי צריך להינתן לציבור הישראלי. ואולם, מטבע הדברים, לא ניתן לפצות באופן אישי את חברי הקבוצה המרכיבים את הציבור. יתרה מזאת, קיימת חוסר אפשרות מעשית לאתר את חברי הקבוצה שכן לא ניתן לדעת האם מלט ומוצריו ששולבו במוצר סופי כלשהו, כדוגמאת דירה, נרכשו מרדימיקס או הנסון (אשר לקוחותיהם בכל מורד שרשרת הייצור אינם נכללים בהגדרת הקבוצה) או מנשר וסיטונאיה. משכך, אספקת מלט למטרות הציבוריות מגשימה באופן הקרוב ביותר האפשרי את תכלית הפיצוי.
63. בהקשר זה המגשר הדגיש כי נכון לעת הזו ובעתיד הנראה לעין, נשר מוכרת את כלל המלט שמוצר על ידה. משכך, לפיצוי באמצעות חלוקת מלט יש עלות אלטרנטיבית השווה למכירי המכירה של המלט, ועל כן העלות מבחינת נשר של אספקת המלט למטרות הציבוריות זהה לשווי האספקה, כלומר ל-124,000,000 ש"ח. בנסיבות אלו, ובהינתן שנשר כבר אינה מונופול החל משנת 2020, ושמצבה הכספי כיום שונה מכשהיה בשנים 2008-2014, המגשר סובר שפשרה בתצורה של אספקת מלט היא סבירה והוגנת, בפרט בהינתן שמלט בשווי 124,000,000 הינו שווה ערך, מבחינת נשר, להפסד הכנסה בסכום זה.
64. המגשר הוסיף והדגיש שנוכח מצב המלחמה שבו נתונה מדינת ישראל בשנים האחרונות, ישנה אפוא דרישה מוגברת של מלט לצורך בניה מחודשת של מבנים שנפגעו, כולל מבני ציבור, וכן לצרכי מיגון חיוניים שנחיצותם הרבה התגלתה בזמן המלחמה. בנסיבות אלו, מתן הפיצוי במלט בתקופה זו למטרות האספקה, כהגדרתן בסעיף 35, יביא מזור רב לאלו הזקוקים לכך.
65. עוד ציין המגשר כי חלוקת המלט לא תבוא על חשבון עסקאות פוטנציאליות של מתחריה של נשר, וממילא לא תפגע בהם, וזאת משני טעמים עיקריים. ראשית, היקף המלט שיחולק במסגרת הסדר הפשרה הוא זניח ביחס להיקף המכירות בשוק המלט בישראל. כך, בעוד שסך מכירות המלט בישראל עומד כיום על כ-10,000 אלפי טון בשנה, היקף המלט שיחולק מידי שנה מכוח הסדר הפשרה הוא כ-55-65 אלפי טון, היינו כחצי אחוז בלבד מסך שוק המלט במדינה. בוודאי שאין בכמות זו כדי לפגוע במי ממתחריה של נשר. שנית, כאמור מעלה, ממילא קיימת כיום דרישה מוגברת למלט עקב המלחמה.
66. הנה כי כן, תנאי ההסדר נקבעו על סמך שיקולים ענייניים אותם שקלו הצדדים והמגשר, שלו ניסיון רב בעניינים הדומים למקרה דנן.

67. יודגש כי בין הצדדים קיימות מחלוקות עובדתיות ומשפטיות רבות, והמשך בירורה של בקשת האישור והתובענה יחייב בירור שאלות רבות. בירור זה יצריך השקעת משאבים רבים, הן מצד של הצדדים והן מצד המערכת השיפוטית, לרבות בערכאות ערעוריות, אשר הסכם זה מייתרם.
68. בנסיבות אלו, הצדדים סבורים כי מדובר בהסכם הוגן וראוי, אשר מבטא את הסיכונים והסיכויים שבהמשך ניהול הבקשה לאישור והתובענה, וכי יש בו כדי להעניק פיצוי הולם. כך סבר גם המגשר. מטעמים אלו, סבורים הצדדים כי יש מקום לאשר את הסכם הפשרה.

ד. גמול למבקשת ושכר הטרחה לבאי כוחה

69. המלצת הצדדים המוסכמת לעניין גמול למבקשת ושכר הטרחה לבאי כוחה הינה כדלקמן:
- 69.1. שכר הטרחה והגמול יעמדו על סך כולל של 15,250,000 ש"ח (להלן: "**סכום הגמול ושכר הטרחה**") בתוספת מע"מ, מתוכם:
- 69.1.1. 115,000 ש"ח ישולמו למבקשת בגין החזר הוצאות מימון ההליך;
- 69.1.2. 3,933,750 ש"ח ישולמו למבקשת, כגמול;
- 69.1.3. 11,201,250 ש"ח ישולמו לבאי כוח המבקשת, כשכר טרחה;
- 69.2. החזר ההוצאות בסך 115,000 ש"ח וכן סך של 10,594,500 ש"ח מתוך הגמול ושכר הטרחה (המהווים יחד 70% מתוך סכום הגמול ושכר הטרחה), בתוספת מע"מ כדון, ישולמו למבקשת ולבאי כוחה, לא יאוחר מחלוף 30 ימים מהמועד הקובע, כהגדרתו בהסכם הפשרה, בכפוף להמצאת חשבונית מס כדון.
- 69.3. יתרת סכום הגמול ושכר הטרחה בסך 4,540,500 ש"ח, בתוספת מע"מ כדון, תשולם ב-5 תשלומים שווים בתוך 30 יום ממועד הגשת כל דיווח שנתי לבית המשפט, כאמור בסעיף 41 לעיל, בכפוף להמצאת חשבונית מס כדון.
- 69.4. סכומי הגמול ושכר הטרחה יוצמדו למדד המחירים לצרכן, כפי שיפורסם על ידי הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה, החל מחלוף שישה חודשים ממועד חתימת הסכם הפשרה ועד למועד תשלומם בפועל לפי סעיפים 69.2 ו-69.3. למען הסר ספק מובהר כי במהלך ששת החודשים הראשונים ממועד חתימת הסכם הפשרה, סכומי הגמול ושכר הטרחה לא יוצמדו למדד ולא יעודכנו כלל. עוד מובהר כי ההצמדה למדד תחול רק על היתרה מתוך סכום הגמול ושכר הטרחה אשר טרם שולמה באותו מועד תשלום.
- 69.5. מוסכם כי המשיבה לא תישא בשום סכום נוסף למבקשת או לבאי כוחה מעבר לסכומים המפורטים בסעיפים 69.1-69.4 לעיל, ובכלל זאת, לא תישא בסכומי החזר הוצאות, וכיוצא באלה כספים. סכום הגמול ושכר הטרחה כולל כל מס או היטל שיחול עליו, למעט המע"מ.
- 69.6. תשלום סכום הגמול ושכר הטרחה למבקשת ולבאי כוחה יעשו בכפוף להמצאת אישורים מאת המבקשת ובאי כוחה על ניהול ספרים ועל ניכוי מס במקור בעבור כל אחת מהשנים בהן חלים מועדי התשלום המפורטים בסעיפים 69.2-69.3 לעיל.
70. הצדדים סבורים, וכך גם המגשר, כי בנסיבות העניין סכום הגמול ושכר הטרחה המומלץ הוא הוגן וסביר.
71. הסכום עומד באמות המידה שנקבעו בפסיקה (ראו: ע"א 2046/10 רייכרט נגד יורשי המנוח משה שמש ז"ל, פ"ד סה(2) 681 (2012) ורע"א 2957/17 סופרגז חברה ישראלית להפצת גז נ' שוורצמן שמש ז"ל (17.3.2024) (להלן: "**עניין סופרגז**"). בנוסף, ההליך דנן הוא הליך מורכב ביותר אשר מתנהל מזה

למעלה מעשור. במסגרת ההליך, הוגשו חוות דעת מומחה, נוהלו חקירות, הוגשו סיכומים ואף נוהל הליך ערעורי. יתרה מכך, ההליך עצמו מעלה סוגיות משפטיות וכלכליות סבוכות אשר בחלקן טרם נידונו בדין הישראלי. בהתאם, ניהול התיק חייב השקעת תשומות ניכרות מצד המבקשת ובאי כוחה. סיומו של התיק במתן פיצוי בשווי משמעותי ביותר – אחד מהגבוהים אי פעם בתובענות ייצוגיות בישראל – מעיד כשלעצמו על המאמץ הניכר שהשקיעו המבקשת ובאי כוחה.

72. הנמקות באשר לסכומי הגמול ושכה"ט

72.1. בהתאם לסעיף 18(ז)(2) לחוק, הצדדים רשאים להגיש לבית המשפט הנכבד המלצה מוסכמת לעניין תשלום גמול למבקש ושכר טרחה לבאי כוחו, לרבות שיעורו ותנאיו וזאת בנוסף על סכום הפיצוי, וכך נהגו.

72.2. מעבר לכך שהמלצת הצדדים המוסכמת עומדת באמות המידה שנקבעו בפסיקה, היא גם מוצדקת לגופה. נרחיב.

72.3. המלומד אלון קלמנט, במאמרו "קווים מנחים לפרשנות חוק התובענות הייצוגיות, תשס"ו-2006" (הפרקליט מט 131), עמד על שלושה שיקולים שיש לשקול בפסיקת שכר טרחה; שיקולים אלה אומצו בפסיקה:

72.3.1. **שיקולי תשומה** – "שיקולים שנוגעים לעלויות ולסיכון שנטלו על עצמם התובע המייצג ובא-כוחו (כגון טרחה, סיכון, הוצאות ומורכבות ההליך)".

72.3.2. **שיקולי תפוקה** – "שיקולים הנוגעים לתועלת שהביאה התובענה הייצוגית לקבוצה המיוצגת תוך ניסיון לתת לתובע המייצג ולבא-כוחו תמריצים אשר יותירו ביד חברי הקבוצה המיוצגת רווח נטו מקסימלי (בשיקולים אלה יכללו תועלת לחברי הקבוצה המיוצגת, מורכבות ההליך ואופן ניהולו)".

72.3.3. **שיקולי הכוונה** – "שיקולים שנוגעים לתועלת הציבורית מן התובענה הייצוגית ולהכוונה הראויה של המשאבים שמושקעים בשוק בחיפוש, הגשה וניהול של תובענות ייצוגיות שתועלתן הציבורית גדולה ביותר (כגון חשיבות ציבורית והפער בין הסעד הנתבע לסעד שנפסק)".

72.4. בענייננו, כל אחד משלושת השיקולים, מצדיק הענות להמלצת הצדדים ופסיקת גמול ושכר טרחה כמוסכם וכמבוקש.

72.5. בכל הנוגע לשיקולי תשומה, מדובר בהליך מורכב מאין כמוהו וסבוך ביותר, שנמשך כבר למעלה מעשר שנים, בחלקו באינטנסיביות יתר. הליך, המבוסס על מספר דיסציפלינות, שכל אחת מהן לכשעצמה מורכבת מסוגיות רבות רחבות ועמוקות.

72.5.1. דיסציפלינה משפטית - שליבתה דיני תחרות והגבלים עסקיים. אך בכך לא סגי. ליבת ההליך – דיני התחרות - עטופה בדיסציפלינות נוספות, אף הן מורכבות ודורשות ידע משפטי ונסיון רב: דיני נזיקין. סדר דין אזרחי. הליכים ייצוגיים. הליכים ערעוריים ועוד. התנהלות ההליך עד כה ותוצאותיו מעידות על התשומות הרבות שהושקעו בו.

72.5.2. דיסציפלינה כלכלית-משפטית – שליבתה ההבטים הכלכליים של דיני תחרות וביטויה באמידת נזק בדיני תחרות. נדרש ניתוח השוק הרלבנטי. השחקנים. הלקוחות. התחרות האפשרית. נדרשת בחינת מודלים כלכליים מורכבים (שחלקם הניבו פרס נובל למחברם). אימוץ המודל הכלכלי המתאים. בחינת דוחותיה הכספיים של נשר. בהנתן תשובתה של נשר לבקשת האישור נדרש לנתח את עלויותיה הקבועות

והמשתנות, כפי שהן משתקפות מדוחותיה הכספיים לאורך שנים. נדרש לבחון את התשואה להון. נדרש לבחון את שיטת התמחור שאימצה נשר ושיטות תמחור אלטרנטיביות.

72.5.3. דיסציפלינה ליטיגיבית – סדרי דין אזרחיים.

72.6. עסקינן במסכת עובדתית מסועפת הנמשכת על פני שנים ארוכות. מדובר בהליך תקדימי, בישראל. ההליך דרש מבאי הכוח עד כה אלפי שעות עבודה. קריאת מסמכים. דיונים עם מומחים כלכליים. בחירת מומחה מתאים. דיונים עם המבקשת. קריאה תצהירי נשר. הכנת חקירות נגדיות לעדיה. קריאת פרוטוקולים ועוד. הליך ערעורי שדרש את תשומותיו בנוסף. בכל הצניעות, המבקשת ובאי כוחה סבורים כי הכנת התובענות וניהולן, כמו גם כתבי הטענות שהוגשו בהם, הן מלאכת מחשבת שהצריכו טרחה, מיומנות, מומחיות והשקעת משאבים מיוחדת וגדולה בהרבה מתביעות אחרות בכלל וייצוגיות בפרט. מדובר בנושאים מורכבים שהצריכו מחקר משפטי ועובדתי מעמיק של סוגיות כלכליות ומשפטיות שעומדות בחזית המשפט הכלכלי דיני תחרות ומודלים כלכליים של כימות נזקים. נדרשה הכרת הדיסציפלינה גם בארץ וגם בעולם, ואכן כתבי בית הדין מטעם המבקשת משובצים באסמכתאות מן המשפט האירופי והאמריקאי, שם נחרשו הלכות בתחום. לא רק הלכות משפטיות, אלא גם מחקרים כלכליים ומודלים מורכבים לאמידת נזק מפעילות מונופולים.

72.7. בהקשר זה, נקבע ברע"א 1248/19 **החברה המרכזית לייצור משקאות קלים בע"מ נ' גפניאל**, פס" 3 לפסק דינו של כב' השופט הנדל (נבו 26.7.2022): *"זהו אחד מהמאפיינים החשובים בדיני התחרות... זהו שדה הדורש מומחיות והבנה לעומק של הליכים שוקיים"*.

72.8. הסיכון בניהול התובענה אינו רק התשומות הישירות ובכללן, שעות עבודה, הוצאות בעין, תקורות, הפסד הכנסה אלטרנטיבית ועוד, אלא גם סיכון לחיוב בסכומי הוצאות ניכרים אם חלילה הייתה נדחית בקשת האישור. רק לאחרונה, בינואר 2026, חויב מבקש בתובענה ייצוגית שנדחתה בשלב האישור (ולא בתיק העיקרי) בהוצאות ושכ"ט עו"ד בהיקף של מיליון ש"ח בהליך אחד (ראו ת"צ 19-10-11278, **קליין נ. בז"ו ואח'** (פורסם בנבו).

72.9. בכל הנוגע לשיקולי תפוקה – התובענה הביאה תועלת רבה לקבוצה בדמות פיצוי משמעותי - 124 מיליון ש"ח פיצוי ישיר. מעטים הליכים ייצוגיים שמביאים לפיצוי כה משמעותי, שכמותו לא נפסקו עד כה בהליכים ייצוגיים רבים. בנוסף, הפיצוי מועבר בפועל לציבור ואין מדובר בפיצוי המועבר לקרן ומתערבל עם סכומים אחרים. לא זאת אף זאת, התשלום לציבור יבוצע בפיקוח מינהלת חיצונית למשיבה, שלמבקשת תהא בה נציגות וכח השפעה, באמצעותה תבטיח את חלוקת הפיצוי ומימוש פסק הדין.

72.10. בכל הנוגע לשיקולי הכוונה – מדובר בתביעה תקדימית. לגישת הצלחה, לה נשר לא שותפה, התביעה הוגשה בתחום בו שוררת תת אכיפה והעדר הרתעה מספקת והסכם הפשרה מושא בקשה זו עתיד לתרום לצמצום הנהגתן של פרקטיקות אנטי תחרותיות על ידי מונופולים במשק הישראלי. לעמדת הצלחה, היא ובאי כוחה ראויים לגמול על כך.

72.11. כל אלו מצדיקים, ולטעם המגשר אף מחייבים, פסיקת גמול ושכר טרחה ביד רחבה ככל האפשר.

ה. העדר הצורך במינוי בודק בנסיבות העניין

73. הצדדים סבורים, כי בנסיבות העניין לא נדרש מינוי בודק בהתאם לסעיף 19(ב) לחוק תובענות ייצוגיות.
74. בפסיקתו של בית המשפט העליון נקבע שכאשר הסכם הפשרה הוא תוצר של הליך גישור ויישומו כרוך בפיקוח של גורם בלתי תלוי, יש בכך כדי ליתר את הצורך במינוי בודק (עניין סופרגז, פסי' 23):

"סברנו כי אין מקום להורות על מינוי של בודק, בשל שיקולים דיוניים הנוגעים לנסיבות שהובילו לגיבושם של הסדרי הפשרה, ובפרט העובדה שמדובר בהסדרים שהם תוצר של הליך גישור שהתנהל בין הצדדים ואשר יישומם כרוך בבדיקה על ידי מומחה הייצוגי ובלתי תלוי"


(ראו גם: רע"א 1394/24 אופטיקה הלפרין בע"מ נ' זיס (24.4.2025))

75. במקרה דנן הצדדים הגיעו להסכם הפשרה לאחר הליך גישור ארוך ויסודי, שכלל פגישות מרובות והתפרס על פני מספר חודשים. הליך הגישור נוהל בפני פרופ' שרון חנס שהוא מגשר בעל ניסיון רב בתיקים מסוג זה. בנוסף, סכום הפיצוי ואופן חלוקתו נקבעו בהתאם להצעתו של המגשר לאחר שהוא בחן את כל החומר בתיק, שמע את טענות הצדדים ואף הועברו לעיונו מסמכים שונים, לבקשתו.
76. בנוסף, יישומו של הסכם הפשרה במקרה דנן יפוקח על ידי המנהלת. כאמור בסעיף 37 לעיל, במנהלת יהיה חבר נציג ציבור אובייקטיבי ובלתי תלוי. כמו כן, כאמור בסעיף 38 לעיל, ככל שיתעוררו מחלוקות בין חברי המנהלת, הן יוכרעו על ידי המגשר, פרופ' שרון חנס.
77. הנה כי כן, במקרה דנן הסדר הפשרה הוא תוצר של הליך גישור ויישומו יפוקח על ידי גורמים בלתי תלויים. בהתאם, מתקיימים בענייננו התנאים שנקבעו בפסיקת בית המשפט העליון בדבר העדר הצורך במינוי בודק.

1. סוף דבר

78. הגם שכל אחד מהצדדים להליך זה מאמין בצדקתו ובטענותיו ונכון להגן על עמדותיו, ברי כי המשך ניהול ההליכים, כולל הליכי ערעור, עלול להתארך מספר שנים, ואין ודאות אם בקשת האיגוד תתקבל, ומה יוכרע בה לגופה.
79. הצדדים סבורים, כי הפיצוי שנקבע במסגרת הסכם הפשרה הינו ראוי, הוגן וסביר וכי הוא מבטא את הסיכונים והסיכויים שבהמשך ניהול ההליכים, והכל כפי שעולה מטענות הצדדים שהוגשו על-דיהם בקשר עם ההליכים מושא הסכם הפשרה ובקשה זו.
80. לאור כל האמור לעיל, מתבקש בית המשפט הנכבד להורות כאמור ברישא לבקשה זו.
81. בקשה זו נתמכת בתצהיריהם של הצדדים ושל באי-כוח הצדדים, כנדרש בסעיף 18(ב) לחוק תובענות ייצוגיות ובתקנה 12(ב) לתקנות


ד"ר גיל אוריון, עו"ד
פישר ושות'
בא כוח המשיבה


יעקב סופר, עו"ד
בא כוח המבקשת


ד"ר אורי ברעם, עו"ד
בא כוח המבקשת

תוכן עניינים

מס'	שם הנספח	עמ'
1	הסכם הפשרה	16
2	מכתב המגשר	40

נספח 1

הסכם הפשרה

עמ' 16

הסכם פשרה

שנערך ונחתם בתל אביב ביום 5 בחודש מאי 2026

<u>"המבקשת" מצד אחד;</u>	<p>בין</p> <p>הצלחה - לקידום חברה הוגנת (ע"ר) על-ידי ב"כ עו"ד יעקב סבו ו/או ד"ר אורי ברעם מרחוב דניאל פריש 3, תל-אביב טלפון: 03-6078888; פקסימיליה: 03-6078889</p> <p style="text-align: center;">- נגד -</p>
<u>"המשיבה" מצד שני;</u>	<p>לבין</p> <p>נשר – מפעלי מלט ישראלים בע"מ על-ידי ב"כ עוה"ד ד"ר גיל אוריון, מיכל סלע, עידן רייטר וירדן ברקת ממשרד פישר ושות'; ומשרד ארדינסט, בן נתן, טולידאנו ושות', עורכי דין; פרופ' זוהר גושן, עו"ד; עו"ד אלרן שפירא בר-אור; שכתובתם לצורך ההליך דרך מנחם בגין 146, תל אביב טלפון: 03-6941349; פקסימיליה: 03-6944103</p>

הסכם פשרה זה נחתם לאחר שהתקיים הליך גישור בפני פרופ' שרון חנס שמונה כמגשר על ידי הצדדים במסגרת ת"צ 6298-09-15 הצלחה – לקידום חברה הוגנת (ע"ר) נ' נשר – מפעלי מלט ישראלים בע"מ.

הואיל וביום 6.9.2015 הגישה הצלחה-לקידום חברה הוגנת (ע"ר) (להלן: "הצלחה" או "המבקשת") לבית המשפט המחוזי מרכז בלוד בקשה לאישור תביעה כייצוגית (ת"צ 6298-09-15; להלן, בהתאמה: "בקשת האישור" ו-"התובענה" או "התביעה") נגד נשר מפעלי מלט ישראלים בע"מ (להלן: "נשר" או "המשיבה");

הואיל ועניינה של בקשת האישור בטענת הצלחה כי נשר ביצעה הפליית מחירים אסורה לפי סעיף 29א(ב)(3) ו-29א(א) לחוק התחרות הכלכלית, תשמ"ח-1988 ("חוק התחרות") והעניקה הנחות לשניים מלקוחותיה הגדולים – תעשיות רדימיקס (ישראל) בע"מ והנסון ישראל בע"מ (להלן בהתאמה: "רדימיקס" ו-"הנסון").

הואיל והקבוצה הוגדרה על ידי הצלחה כדלקמן: (1) כל לקוחות נשר, פרט לרדימיקס ולהנסון (להלן: "הנפגעים הישירים"); ו-(2) כל מי שרכש בישראל מלט או מוצרי מלט (כגון בטון) מהנפגעים הישירים או מלקוחותיהם במורד שרשרת הייצור (להלן: "הנפגעים העקיפים"); הנפגעים הישירים והעקיפים יכוננו יחד: "הקבוצה";

הואיל ובבקשת האישור עתרה הצלחה, בין היתר, לסעדים של פיצוי לחברי הקבוצה בהתאם לחישוב הנזק כפי שכומת בחוות הדעת של מר חנן שרון, שהעריך את נזקי הקבוצה בסכום הנע בין 659 מיליון ש"ח ל-2,210 מיליון ש"ח, וכן לצו הצהרתי ולצו מניעה שיאסור על נשר להמשיך בניצול לרעה של מעמדה;

הואיל וביום 12.4.2016 הגישה נשר את תשובתה לבקשת האישור, במסגרתה הכחישה את עילת התביעה ואת החבויות הנטענות, וטענה, בין היתר, כי ההטבות שניתנו הינן הנחות כמות מותרות על פי דין, מקובלות בתעשיית המלט העולמית ובעלות הצדקה כלכלית אובייקטיבית; כי לא מתקיימת הפליה בין לקוחות מאחר והשוני בכמויות מצדיק שוני במחיר; וכי הנחות כמות אינן

עלולות לפגוע בתחרות ובפועל גם לא פגעו בה; עוד הועלו טענות נגד כשירותה של הצלחה לשמש כתובעת ייצוגית במקרה דנן וכן נגד התאמתה של התביעה דנן להתברר במסגרת הליך ייצוגי;

והואיל וביום 19.2.2017 קיבלו הצדדים את הצעת בית המשפט המחוזי (כב' השופט גרוסקופף) לאיחוד הדיון בבקשת האישור עם התביעה האזרחית אשר הוגשה ביום 27.4.2015 על ידי אביעד תעשיות בטון וטיט (1996) בע"מ (להלן: **"אביעד"**) ועסקה בטענות דומות בקשר להנחות הכמות שהעניקה נשר (ת"א 41214-04-15; **"תביעת אביעד"**). בתוך כך, הוסכם כי לאחר איחוד ההליכים, הדיון המאוחד יפוצל לשני שלבים. בשלב הראשון תתברר באופן סופי שאלת האחריות לפי סעיף 29 לחוק התחרות (**"שאלת האחריות"**). בשלב השני, תתבררנה סוגיית הנזק ושאלות הנוגעות באופן פרטני לכל אחת מהתביעות.

והואיל ולאחר מינוי כב' השופט גרוסקופף לבית המשפט העליון, נותבו התיקים המאוחדים לכב' השופט יחזקאל קינר. ביום 10.6.2024 ניתנה החלטה בשאלת האחריות על ידי כבוד השופט י' קינר (**"ההחלטה בשאלת האחריות"**), בה נקבע כי במתן ההנחות נשר הפרה את הוראות סעיף 29 לחוק התחרות;

והואיל וביום 11.9.2024 הגישה נשר לבית המשפט העליון בקשת רשות ערעור על ההחלטה בשאלת האחריות (רע"א 31145-09-24 **נשר מפעלי מלט ישראליים בע"מ נ' אביעד תעשיות בטון וטיט (1996) בע"מ ואח' (להלן: "בר"ע נשר")**). במסגרת זאת, נטען כי ההחלטה בשאלת האחריות שגויה מבחינה משפטית וכלכלית, בין היתר, משום שנקבע כי הנחות כמות אינן לגיטימיות אלא אם הוכח חיסכון בעלויות משתנות, תוך דחיית הצדקות של כיסוי עלויות קבועות ושימור "לקוחות עוגן". עוד נטען כי ההכרעה נשענה על המניע שיוחס לנשר (למנוע מהנסון ורדימיקס להפוך ליבואניות מלט), במקום על בחינה סדורה של ההשפעה על התחרות, וכי בית המשפט החיל פרשנות מרחיבה של החזקה הקבועה בסעיף 29א(ב)(3) לחוק התחרות המרוקנת מתוכן את תנאי החזקה. לבסוף, נטען לפגם דיוני הנוגע להסתמכות של בית המשפט על טענות ועובדות שהועלו לאחר סיום שמיעת הראיות, ללא בירור ראיתי וללא מתן הזדמנות לנשר להתייחס אליהן; בד בבד, הוגשה לבית המשפט העליון בקשה לסעד זמני לעיכוב ההליכים לפני בית המשפט המחוזי עד להכרעה בבר"ע נשר;

והואיל וביום 11.9.2024, הגישה התאחדות התעשיינים בישראל (להלן: **"התאחדות התעשיינים"**), בהסכמת נשר, בקשה להצטרף כ"ידיד בית המשפט" לבר"ע נשר בטענה שלהכרעה בבר"ע צפויות השלכות רחב על רבים מחבריה. אביעד והצלחה התנגדו לבקשה;

והואיל וביום 25.12.2024 קבע בית המשפט העליון (כב' השופט גרוסקופף) כי בר"ע נשר תידון בפני הרכב תלתא והורה על מתן צו ארעי המעכב את המשך בירור ההליך המתנהל לפני בית המשפט המחוזי בכל הנוגע לסוגיית הנזק (להלן: **"צו העיכוב הארעי"**). בנוסף, בית המשפט נעתר לבקשת התאחדות התעשיינים להצטרף כידיד בית המשפט והורה ליועצת המשפטית לממשלה (להלן: **"היועמ"שית"**) להגיש עמדה ביחס לסוגיות העקרוניות המתעוררות בבר"ע נשר;

והואיל וביום 2.1.2025 התקיים לפני בית המשפט המחוזי דיון הוכחות בנושא עמידת התובענה בתנאים לאישורה כייצוגית, ובמסגרתו נחקרו המצהיר והמומחה מטעם הצלחה;

והואיל וביום 25.2.2025 הוגשה לבית המשפט העליון עמדת "ידידת בית משפט" מטעם התאחדות התעשיינים. במסגרת העמדה נטען כי ההחלטה בשאלת האחריות שגויה משפטית וכלכלית ויש

לבטלה, בשל השלכות רחב שליליות על שווקים רבים. לגישת ההתאחדות, החשדנות כלפי מונופולים אשר עומדת ביסוד ההחלטה הובילה לצמצום בלתי מוצדק של הלגיטימיות של הנחות כמות. ההתאחדות טענה כי מחירים והנחות נקבעים לפי מכלול שיקולים עסקיים, ולא רק לפי חיסכון מדיד בעלויות. עוד נטען כי הפליית מחירים והנחות כמות אינן בהכרח פוגעות בתחרות ואף עשויות לשפר רווחה חברתית, ומשכך הנחות כמות נהנות מחזקת תקינות. לבסוף, הודגש כי בהיעדר אינטרס של המונופול בשוק ההמשך ובהיעדר טענה לתמחור טורפני, אין בסיס לקביעה שהנחות כמות אינן לגיטימיות רק משום שאינן נשענות אך ורק על שיקולים של חיסכון בעלויות.

והואיל

וביום 27.3.2025 הגישו אביעד והצלחה את תשובתן לברי"ע נשר. במסגרת תשובתה, אביעד סמכה ידיה על ההחלטה בשאלת האחריות וטענה, בין היתר, כי ההחלטה מבוססת על ממצאים עובדתיים ומשכך אין מקום ליתן לנשר רשות ערעור. הצלחה, מצידה, סמכה גם היא ידיה על ההחלטה בשאלת האחריות. הצלחה ציינה כי מניע הישרדותי, ובפרט כזה הנעוץ בעלויות קבועות, אינו יכול להצדיק הפרת חוק. עוד טענה הצלחה כי אם בשל כניסת יבוא מתחרה נשר הייתה מאבדת נתח שוק, נשר הייתה מתייעלת ומורידה את מחירי המלט, ולא מעלה אותם. לסוף, הצלחה ציינה כי עמדת ההתאחדות אינה עמדת "ידיד בית המשפט", שכן טענות ההתאחדות הן למעשה טענות נשר באצטלה אחרת.

והואיל

וביום 12.5.2025 בית המשפט העליון (כב' השופט גרוסקופף) קבע כי צו העיכוב הארעי יהפוך לצו קבוע. אגב כך, כב' השופט גרוסקופף ציין כי בניגוד לטענת אביעד, לא ניתן לומר כי שסיכוייה של ברי"ע נשר קלושים;

והואיל

ובין לבין, ביום 18.3.2025 הגישה הצלחה בקשה לבית המשפט המחוזי לתיקון בקשת האישור בדרך של צירוף מבקשים נוספים והרחבת הגדרת הקבוצה (להלן: "**הבקשה לתיקון**"). בתוך כך, הצלחה טענה כי הצורך בהגשת הבקשה התעורר לאור חידוש ההלכה בפסק הדין שניתן בעניין רע"א 7125/20 **הצלחה לקידום חברה הוגנת נ' UBS** (2.1.2025) (להלן: "**עניין UBS**");

והואיל

וביום 23.4.2025 הגישה נשר את תשובתה לבקשה לתיקון במסגרתה טענה כי אין כל קשר בין הבקשה לתיקון לבין חידוש ההלכה בעניין UBS. בהתאם, כך נטען, הבקשה הוגשה בשיהוי קיצוני. עוד הוסיפה נשר כי הבקשה לתיקון אף אינה צפויה לתרום לבירור הסוגיות שבמחלוקת שכן עילת התביעה של המבקשים להצטרף, וכן של כלל חברי הקבוצה שצירופם התבקש, התיישנה זה מכבר;

והואיל

וביום 14.5.2025 הגישה הצלחה את תגובתה לתשובת נשר לבקשה לתיקון, במסגרתה נטען, בין היתר, כי פסק הדין בעניין UBS מצדיק את השיהוי שנפל בהגשת הבקשה. עוד נטען כי עילת התביעה של חברי הקבוצה שצירופם התבקש לא התיישנה שכן הפרה של דיני התחרות היא בגדר "עוולה נמשכת";

והואיל

וביום 24.6.2025 דחה בית המשפט המחוזי (כב' השופטת בן אליעזר) את בקשת התיקון (להלן: "**ההחלטה בבקשת התיקון**"). בית המשפט קבע כי אין להכשיר את פריצת גדרי המחלוקת שהותוו בכתבי הטענות ואשר על פיהם התנהל ההליך עד כה. עוד ציין בית המשפט כי ההיעדרות לבקשת הצלחה צפויה להסיג את ההליך לאחור ללא כל הצדקה;

- והואיל** וביום 10.8.2025 הגישה היועמ"שית את עמדתה בבר"ע נשר. במסגרת זאת, היועמ"שית סמכה ידיה על ההחלטה בשאלת האחריות, אך הבהירה כי אין לגזור מההחלטה כלל גורף לגבי הנחות כמות, אלא יש לבחון כל מקרה לגופו לפי נסיבות ההנחה, השוק הרלוונטי ומיהות הצדדים. בכל הנוגע למקרה דנן, היועמ"שית טענה כי ההנחות שהעניקה נשר אינן בגדר "הנחות כמות" לגיטימיות, מאחר שהן לא ניתנו לפי קריטריון אחיד של כמות, אלא התבססו גם על זהות הלקוח, התאפיינו בסודיות ורטוראקטיביות, ושיקפו תמחור מבוסס ביקושים ולא מבוסס עלויות. עוד נטען כי להנחות שנתנה נשר קיים היבט אופקי. היינו, לגישת היועמ"שית, הנחות אלו משולות לתשלום ששילמה נשר להנסון ורדימיקס על מנת שיימנעו מלהתחרות עמה בשוק המלט;
- והואיל** ובימים 21.8.2025 ו-7.9.2025 הגישו הצלחה ואביעד, בהתאמה, את תגובותיהן לעמדת היועמ"שית, במסגרתן סמכו ידיהן על טענות היועמ"שית;
- והואיל** וביום 26.10.2025 הגישה נשר את תגובתה לתשובות הצלחה ואביעד ולעמדת היועמ"שית. בתוך כך, נטען כי בית המשפט המחוזי, כמו גם הצלחה, אביעד והיועמ"שית, הסתמכו על "סממנים מחשידים" לצורך הטלת אחריות על נשר, מבלי שהוכחה פגיעה בפועל או בכוח בתחרות. זאת בניגוד לגישה "מבוססת השפעה" בפסיקה האירופית וכאשר גם בסממנים המחשידים עצמם אין ממש. עוד נטען כי נשר לא חששה שהנסון ורדימיקס ייבוא מלט בעבור אחרים וכי טענת ההיבט האופקי של היועמ"שית מהווה הרחבת חזית פסולה;
- והואיל** וביום 18.8.2025 הגישה הצלחה לבית המשפט העליון בקשת רשות ערעור על ההחלטה בבקשת התיקון (רע"א 46985-08-25 **הצלחה - לקידום חברה הוגנת (ע"ר) נ' נשר - מפעלי מלט ישראליים בע"מ** (להלן: "**בר"ע הצלחה**")). ביום 16.11.2025 דחה בית המשפט העליון (כב' השופט גרוסקופף) את בר"ע הצלחה;
- והואיל** והצדדים ניהלו הליך גישור אינטנסיבי בפני כבוד המגשר פרופ' שרון חנס, ובסופו הגיעו הצדדים בסיוע רב של המגשר להסכמות המפורטות בהסכם פשרה זה;
- והואיל** והמשיבה חולקת מכל וכל על קביעותיו של בית המשפט המחוזי בהחלטה בשאלת האחריות;
- והואיל** ובירור מלוא טענות הצדדים יהיה כרוך בהליך משפטי ארוך ומורכב, אשר אין ודאות מוחלטת ביחס לתוצאותיו;
- והואיל** והצדדים מסכימים לצורך הסכם זה ולצורך כך בלבד, כי סיום ההליך בהסכם פשרה הוא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה בנסיבות העניין;
- והואיל** והצדדים מצויים בדעה כי הסכם הפשרה מאזן כראוי בין האינטרסים, הסיכויים והסיכונים של כל אחד מן הצדדים;
- והואיל** ומוסכם על הצדדים כי הסכם זה נועד לסיים את התובענה ובקשת האישור בפשרה, מבלי שמי מהצדדים יודה בטענות הצד האחר, ואשר בכפוף לאישורו של בית המשפט יביא לידי גמר ההליכים בתובענה ובבקשת האישור ולמעשה בית דין לגבי כל הטענות הכלולות בהן, הכל על פי תנאי הסכם זה להלן;

לפיכך הוצהר, הותנה והוסכם בין הצדדים כדלקמן:

1. מבוא, נספחים ופרשנות

- 1.1. המבוא להסכם זה ונספחיו מהווים חלק בלתי נפרד מן ההסכם (לעיל ולהלן: "**ההסכם**" או "**הסכם הפשרה**").
- 1.2. כותרות הסעיפים משמשות לשם הנוחות בלבד ואין לעשות בהן שימוש בפרשנות ההסכם. כל האמור בלשון יחיד בהסכם, תהא לו גם משמעות בלשון רבים. כל האמור בלשון זכר, תהא לו משמעות גם בלשון נקבה, למעט אם הקשר הדברים או תוכנם מחייב פרשנות אחרת.
- 1.3. לכל המונחים המפורטים להלן בהסכם זה תהא המשמעות כדלקמן:
- "**המועד הקובע**" - המועד בו פסק הדין המאשר את הסכם הפשרה, בהתאם לקבוע בסעיפים 18 ו-19 לחוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו-2006 (להלן: **חוק תובענות ייצוגיות**), הפך לפסק דין חלוט;
 - "**אישור ההסכם**" - אישור ההסכם על-ידי בית המשפט הנכבד ומתן תוקף של פסק דין להסכם הפשרה, בהתאם לקבוע בסעיפים 18 ו-19 לחוק תובענות ייצוגיות ובהתאם לקבוע בתקנות תובענות ייצוגיות, התש"ע-2010 (להלן: "**תקנות תובענות ייצוגיות**");
 - "**הנפגעים הישירים**" - כל לקוחות נשר, פרט לרדמיקס ולהנסון;
 - "**הנפגעים העקיפים**" - כל מי שרכש בישראל מלט או מוצרי מלט (כגון בטון) מהנפגעים הישירים או מלקוחותיהם במורד שרשרת הייצור;
 - "**חברי הקבוצה**" - הנפגעים הישירים והנפגעים העקיפים;
- 1.4. נספחיו של ההסכם הם כדלקמן:
- **נספח א'** - נוסח ההודעה הראשונה לציבור לפי סעיף 25(א)(3) לחוק תובענות ייצוגיות;
 - **נספח ב'** - נוסח ההודעה השנייה לציבור לפי סעיף 25(א)(4) לחוק תובענות ייצוגיות;
 - **נספח ג'** - תצהירים מטעם באי כוח הצדדים, מכוח סעיף 18(ב) לחוק תובענות ייצוגיות ומכוח תקנה 12(ב)(2) לתקנות תובענות ייצוגיות;
 - **נספח ד'** - תצהירים מטעם בעלי הדין, מכוח תקנה 12(ב)(1) לתקנות תובענות ייצוגיות;

2. הצהרות הצדדים

- 2.1. הצדדים מצהירים כי אין כל מניעה חוקית ו/או חוזית ו/או אחרת להתקשרותם בהסכם הפשרה, ולקיום חיוביהם על-פיו במלואם ובמועדם, והכל בכפוף לאישור הסכם הפשרה על-ידי בית המשפט.
- 2.2. הצדדים מצהירים כי אין בהתקשרותם בהסכם הפשרה משום הודאה מצד מי מהם ו/או מי מטעמם בטענה ו/או דרישה כלשהי של משנהו, ובהתאם, הסכם הפשרה נערך מבלי להודות באחריות כלשהי של המשיבה בטענות המועלות בגדר התביעה ו/או בקשת האישור ו/או תביעת אביעד ו/או בקביעות בית המשפט בהחלטה בשאלת האחריות.
- 2.3. הצדדים מתחייבים לעשות כל שביכולתם על מנת להוציא את הסכם הפשרה אל הפועל, הן כדי שבסופו של יום הסכם הפשרה יאושר על-ידי בית המשפט כלשונו והן, שלכשיאושר, יבוצע וימומש.
- 2.4. מטרת הסכם הפשרה היא להביא לכלל סיום סופי ומוחלט של מכלול המחלוקות בין המבקשת, המשיבה וחברי הקבוצה, ביחס לטענות שהועלו בתביעה ובבקשה לאישור, ולכל זכות ועילה שבבסיס התביעה ולמיצוי זכויות התביעה של כלל הגורמים דלעיל מכוח עילות אלה. בכל מקרה של מחלוקת באשר לפרשנות הסכם הפשרה, תאומץ פרשנות שמטרתה להגשים מטרה זו.

3. כללי

- 3.1. אף כי לטענת המשיבה, לא היה בטענות המופנות כלפיה בכתב התביעה, בבקשה לאישור ובתביעת אביעד כדי להקים נגדה עילת תביעה כלשהי ובפרט עילת תביעה ייצוגית, ומבלי להודות באיזו מהטענות שהועלו בכתבי הטענות מטעם המבקשת או אביעד, ניאותה המשיבה למען הסדר הטוב, ומתוך רצון טוב, ליטול על עצמה, וזאת לעמדתה לפני משורת הדין, התחייבויות כמפורט בהסכם זה, והכל בכפוף לכך שהסכם הפשרה יאושר על-ידי בית המשפט הנכבד, כמפורט להלן.
- 3.2. מנגד, אף כי לטענת המבקשת, לא היה בטענות המשיבה כדי להקים הגנה מפני התביעה, ומבלי להודות באיזו מהטענות שהועלו בכתבי הטענות מטעם המשיבה, ניאותה המבקשת למען הסדר הטוב, ומתוך רצון טוב, וזאת לעמדתה לפני משורת הדין, להסתפק בסעד שניתן בהסכם זה, והכל בכפוף לכך שהסכם הפשרה יאושר על-ידי בית המשפט הנכבד, כמפורט להלן.

4. התחייבות המשיבה

- 4.1. המשיבה תפצה את חברי הקבוצה בדרך של אספקת מלט שוות ערך לסך כולל של 124,000,000 ש"ח (להלן: "סכום האספקה"). יודגש כי סכום זה הוא סופי וממצה, והוא כולל כל מס, היטל, אגרה, הוצאה ו/או עלות מכל מין וסוג, למעט התשלומים הבאים:
- 4.1.1. הגמול ושכר הטרחה למבקשת ולבאי כוחה, כמפורט בסעיף 7 להלן, בהם תישא המשיבה;
- 4.1.2. שכר טרחתו של נציג הציבור בעבור תפקידו מילוי תפקידו לפי סעיף 5 להלן, בו תישא המשיבה, כמפורט בסעיף 5.7;
- 4.1.3. שכר טרחתו של פרופ' שרון חנס בעבור מילוי תפקידו לפי סעיף 5.3, בו תישא המשיבה, כמפורט בסעיף 5.7;
- 4.1.4. הוצאות פרסום המודעות לציבור המצורפות כנספחים א' ו'ב, בהן תישא המשיבה;

- 4.1.5. עלויות נוספות, ככל שיהיו, הכרוכות בסעיף 19(ב)1 לחוק תובענות ייצוגיות;
- 4.2. לצורך חישוב כמות המלט שתיחשב כשוות ערך לסכום האספקה, שווי המלט שיסופק יחושב לפי המחיר הממוצע שישלמו כלל לקוחות נשר בעבור טון מלט בשלושת החודשים שקדמו למועד הקובע (להלן: "מחיר המלט").
- 4.3. מחיר המלט יעודכן אחת לשישה חודשים, בהתאם למחיר הממוצע שישלמו כלל לקוחות נשר בשלושת החודשים שקדמו למועד העדכון. המחיר הממוצע יחושב על ידי רואה החשבון המבקר של המשיבה ויובא לאישור המנהלת לחלוקת אספקת המלט, כהגדרתה בסעיף 5 להלן.
- 4.4. המלט יסופק על ידי המשיבה בשער המפעל, במהלך תקופת זמן של 5 שנים אשר תחל בחלוף 60 ימים מהמועד הקובע, באופן רציף ושווה, ככל האפשר (להלן: "תקופת החלוקה").
- 4.5. פריסת אספקת המלט לאורך תקופת החלוקה, לרבות מועדי האספקה והיקפיה, תהיה מסורה לשיקול דעתה הבלעדי של המנהלת כהגדרתה בסעיף 5 להלן.
- 4.6. המלט שיסופק במהלך תקופת החלוקה ינותב, במידת האפשר, למטרות של סיוע בבניין מחדש של יישובים ומוסדות שנפגעו במהלך המלחמה שמאז 7.10.2023 ובכלל זאת, מבני ציבור ותשתיות ציבוריות ביישובי עוטף עזה וצפון המדינה, המרכז הרפואי האוניברסיטאי סורוקה ומכון ויצמן למדע (להלן: "מטרות האספקה"). חלוקת המלט שיסופק וניתובו לגורמים המתאימים לצורך הגשמת מטרות האספקה תתבצע על ידי המנהלת לחלוקת אספקת המלט, כהגדרתה בסעיף 5 להלן, בהתאם לשיקול דעתה העצמאי, ובכפוף להמצאת אישורים בדבר ניהול ספרים וניכוי מס במקור ווידוא שהמלט אכן ישמש למטרות האספקה בהתאם לנהלים והנחיות שתקבע המנהלת.
- 5. המנהלת לחלוקת אספקת המלט**
- 5.1. לא יאוחר מחלוף 60 ימים מהמועד הקובע, תוקם מנהלת לחלוקת אספקת המלט (להלן: "המנהלת"). המנהלת תפעל לאורך כל תקופת החלוקה, כהגדרתה בסעיף 4.4 לעיל.
- 5.2. המנהלת תמנה 3 חברים, כדלקמן: (1) מנכ"ל המשיבה, אשר ישמש כראש המנהלת; (2) נציג מטעם המבקשת; ו- (3) נציג ציבור אשר ייבחר בהסכמה בין המבקשת והמשיבה.
- 5.3. ככל שלא תתקבל החלטה בהסכמה פה אחד בין חברי המנהלת, סמכות ההכרעה תהיה מסורה לפרופ' שרון חנס שגישר בין הצדדים, והחלטתו תהיה סופית ומחייבת לצורך יישום פעולות המנהלת לפי הסכם זה.
- 5.4. המנהלת תנתב, בהתאם למיטב שיקול דעתה העצמאי, את המלט שיסופק על ידי המשיבה לצורך הגשמת מטרות האספקה, כהגדרתן בסעיף 4.6 לעיל, תוך היועצות עם מוסדות המדינה הרלוונטיים, ככל שיידרש ובהתאם לנסיבות.
- 5.5. המנהלת תאשר את עדכון מחיר המלט, בהתאם למנגנון הקבוע בסעיף 4.3 לעיל.
- 5.6. במהלך תקופת החלוקה, כהגדרתה בסעיף 4.4 לעיל, תכין נשר ותגיש למנהלת דיווח שנתי, אחת לכל שנת חלוקה, בדבר כמות המלט שחולק על ידה באותה שנה והיעדים להם הוקצה. בדיווח השנתי החמישי והאחרון תספק נשר למנהלת נתונים בדבר כמות המלט שחולק על ידה במשך כל תקופת החלוקה. הדוח יוגש למנהלת ובכפוף לאישורה, יוגש לבית המשפט.
- 5.7. המשיבה תישא בעלות שכר טרחתם של נציגי הציבור ופרופ' שרון חנס בעבור מילוי תפקידם לפי סעיף זה אשר תוגבל לסך של 10,000 ש"ח בשנה לכל אחד מהם. מובהר כי עלות שכר טרחת

נציג המבקשת במנהלת ושירותי המבקשת שינתנו במסגרת פעילות המנהלת, כלולה בגמול המשולם לה במסגרת 5 התשלומים השנתיים, כאמור בסעיף 7.4 להלן.

6. סילוק, ויתור ומעשה בית דין

- 6.1. אישור הסכם פשרה זה על ידי בית המשפט, ייצור מעשה בית דין כלפי כל חברי הקבוצה (למעט מי שבית המשפט אישר את יציאתם מהקבוצה), והם ייחשבו כמי שוויתרו והסתלקו החל ממועד אישור הסכם הפשרה באופן סופי ומוחלט על ומכל טענה, נזק, דרישה או תביעה שיש להם או שיכולים להיות להם או שיווצרו להם בעתיד, כלפי המשיבה או חברות הקשורות אליה במישרין ו/או בעקיפין, בעלי מניות, דירקטורים, מנהלים, נושאי משרה, ספקים, עובדים וכל הפועלים מטעמם, בגין כל טענה המופיעה בתובענה ו/או בבקשת האישור או נובעת מהן, אם במישרין ואם בעקיפין, ובכלל זה (אך לא רק) עילות התביעה והטענות שנכללו בבקשה לאישור התביעה הייצוגית והנובעות ממנה (ומוכחות על ידי המשיבה).
- 6.2. הסכם פשרה זה, בכפוף לאישורו, מהווה מעשה בית-דין כלפי כל חברי הקבוצה, למעט אלה שבית המשפט התיר את יציאתם מהקבוצה, בהתאם להוראת סעיף 18(ו) לחוק תובענות ייצוגיות.
- 6.3. למען הסר ספק, תביעה שתוגש על ידי חבר קבוצה, לכל ערכאה שהיא, בניגוד להוראת סעיפים 6.1 ו-6.2 לעיל, תידחה מפאת מעשה בית-דין.
- 6.4. מובהר כי הסכם פשרה זה, על כל התנאים וההתחייבויות שנטלה על עצמה המשיבה, הינו חלק מפעילותה העסקית של המשיבה וכהמשך והשלמה מסחרית לעסקאותיה שנעשו בעבר מול לקוחותיה והינו לפני משורת הדין, ומבלי שהאמור בהסכם זה יחשב כהסכמה ו/או הודאה של מי מהצדדים בטענות ו/או הכחשות הצד השני ו/או בקביעות בית המשפט בהחלטה בשאלת האחריות. מבלי לגרוע מכלליות האמור, אין בהסכם זה משום הוכחה או הודאה, בין באופן ישיר ובין באופן עקיף, בדבר אחריות ו/או נזק כלשהו שנגרם לחברי הקבוצה. המשיבה מכחישה כי היא נושאת באחריות ו/או חבות כלשהי כלפי המבקשת ו/או הקבוצה, בעבר, בהווה או בעתיד.

7. תשלום גמול למבקשת ושכר טרחה לבאי כוחה

- 7.1. המלצת הצדדים המוסכמת לעניין גמול למבקשת ושכר הטרחה לבאי כוחה הינה כדלקמן:
- 7.2. שכר הטרחה והגמול יעמדו על סך כולל של 15,250,000 ש"ח (להלן: "**סכום הגמול ושכר הטרחה**") בתוספת מע"מ, מתוכם:
- 7.2.1. 115,000 ש"ח ישולמו למבקשת בגין החזר הוצאות מימון ההליך;
- 7.2.2. 3,933,750 ש"ח ישולמו למבקשת, כגמול;
- 7.2.3. 11,201,250 ש"ח ישולמו לבאי כוח המבקשת, כשכר טרחה.
- 7.3. החזר ההוצאות בסך 115,000 ש"ח וכן סך של 10,594,500 ש"ח מתוך הגמול ושכר הטרחה (המהווים יחד 70% מתוך סכום הגמול ושכר הטרחה), בתוספת מע"מ כדין, ישולמו למבקשת ולבאי כוחה, לא יאוחר מחלוף 30 ימים מהמועד הקובע, בכפוף להמצאת חשבונית מס כדין.
- 7.4. יתרת סכום הגמול ושכר הטרחה בסך 4,540,500 ש"ח, בתוספת מע"מ כדין, תשולם ב-5 תשלומים שווים בתוך 30 יום ממועד הגשת כל דיווח שנתי לבית המשפט, כאמור בסעיף 5.6 לעיל, בכפוף להמצאת חשבונית מס כדין.

- 7.5. סכומי הגמול ושכר הטרחה יוצמדו למדד המחירים לצרכן, כפי שיפורסם על ידי הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה, החל מחלוף שישה חודשים ממועד חתימת הסכם זה ועד למועד תשלומם בפועל לפי סעיפים 7.3 ו-7.4 לעיל. למען הסר ספק מובהר כי במהלך ששת החודשים הראשונים ממועד חתימת הסכם זה, סכומי הגמול ושכר הטרחה לא יוצמדו למדד ולא יעודכנו כלל. עוד מובהר כי ההצמדה למדד תחול רק על היתרה מתוך סכום הגמול ושכר הטרחה אשר טרם שולמה באותו מועד תשלום.
- 7.6. מוסכם כי המשיבה לא תישא בשום סכום נוסף למבקשת או לבאי כוחה מעבר לסכומים המפורטים בסעיפים 7.2-7.5 לעיל, ובכלל זאת, לא תישא בסכומי החזר הוצאות, וכיוצא באלה כספים. סכום הגמול ושכר הטרחה כולל כל מס או היטל שיחול עליו, למעט המע"מ.
- 7.7. תשלום סכום הגמול ושכר הטרחה למבקשת ובאי כוחה יעשה בכפוף להמצאת אישורים מאת המבקשת ובאי כוחה על ניהול ספרים ועל ניכוי מס במקור בעבור כל אחת מהשנים בהן חלים מועדי התשלום המפורטים בסעיפים 7.3-7.4 לעיל.

8. תנאי מתלה

אישור של הסכם הפשרה על-ידי בית המשפט בפסק דין חלוט, יהווה תנאי מתלה לתוקף הסכם הפשרה.

9. זכות לביטול ההסכם

במקרה שבו מספר הודעות הפרישה יעלה על 5, או שהיקף רכישות המלט השנתי של הפורשים יעלה על 1% מכלל מכירותיה של נשר בישראל באחת מהשנים 2008-2015, המשיבה תהיה זכאית (אך לא חייבת) להודיע בכתב, בתוך 7 ימי עבודה מן המועד שבו התגבש האמור, על ביטול ההסכם. במקרה כאמור יחולו הוראות סעיפים 10 ו-11 להלן.

10. המשך ניהול ההליך

במקרה של אי התקיימות התנאי המתלה האמור בסעיף 8 לעיל, או במקרה של ביטול ההסכם בנסיבות המפורטות בסעיף 9 לעיל, ימשיכו הצדדים בניהול ההליך לבירור הבקשה לאישור התביעה כייצוגית מן הנקודה בה עוכב.


11. שונות

- 11.1. נמשך ההליך המשפטי בקשר עם בירור הבקשה לאישור התביעה כייצוגית בגין אי התקיימות התנאי המתלה האמור לעיל או בעקבות ביטול הסכם הפשרה, הסכם הפשרה ייחשב לכל דבר ועניין כאילו לא נערך מעולם, ולא ניתן יהא להגישו ו/או להסתמך עליו ו/או לעשות בו או בתוכנו שימוש כלשהו בין במסגרת הליך שיפוטי כלשהו בין במסגרת הליך מעין שיפוטי בין במסגרת הליך מנהלי ובין בכל הליך אחר, ובכלל זה לא ניתן יהא להשתמש בנתונים ו/או במצגים ו/או בטיוטות הסכם הפשרה ככל שהגיעו לידיעתו של מי מן הצדדים ו/או באי כוחם במהלך המשא ומתן לקראת הסכם הפשרה ו/או בקשר אליו.
- 11.2. בהתקיים התנאי המתלה לעיל ובכפוף לכך שהסכם הפשרה לא בוטל, יהווה פסק הדין מעשה בית דין כלפי כל חברי הקבוצה, שלא נתנו הודעת פרישה כדין כאמור לעיל.
- 11.3. אין בהסכם הפשרה כל הודאה של מי מהצדדים באיזה מטענות הצד האחר להסכם הפשרה, לרבות הטענות הנזכרות בבקשה לאישור ובכתב התביעה.
- 11.4. הסכם הפשרה כולל את כל ההסכמות שבין הצדדים והוא מגבש וממצה באופן בלעדי וסופי את כל ההסכמות בקשר עם האמור בו.

- 11.5. לא יהיה כל תוקף לכל שינוי או תוספת להסכם הפשרה, אלא אם נעשו בכתב ונחתמו על-ידי כל הצדדים להסכם הפשרה. לא תישמע טענה של שינוי הסכם הפשרה בעל פה. כמו כן, לא יהיה תוקף לכל מצג ואו מו"מ, ככל שנוהל בין הצדדים, קודם לחתימת הסכם הפשרה.
- 11.6. במקרה של סתירה בין הוראות הסכם הפשרה לבין הוראות איזה מנספחיו, יגברו הוראות הסכם הפשרה.
- 11.7. הצדדים מתחייבים לפעול בתום לב לקיומו של הסכם הפשרה ולבצע את כל הפעולות ולחתום על כל המסמכים, האישורים, הטפסים וההודעות, ככל שיידרש, ושיהיה מועיל לצורך ביצוען של הוראות הסכם הפשרה.
- 11.8. בית המשפט הנכבד מתבקש ליתן תוקף של פסק דין להסכם הפשרה ללא חיוב הצדדים בתשלום הוצאות ואו תשלום אחר ואו נוסף כלשהו, פרט לאמור בהסכם הפשרה.
- 11.9. הסכם הפשרה יעמוד לעיון לכל דורש במהלך שעות העבודה הרגילות במשרדי באי-כוח הצדדים.
- 11.10. כתובות הצדדים בכל הקשור למסירת הודעות ובכל הקשור בביצועו וקיומו של הסכם הפשרה, הן כמפורט במבוא להסכם הפשרה. אם נשלחה הודעה באמצעות דואר אלקטרוני, תחשב כמי שהתקבלה באותו היום. אם נמסרה ביד - בעת מסירתה.


 ד"ר גיל אוריון, עו"ד
 פישר ושות'
 בא כוח המשיבה

ולראיה באו הצדדים על החתום:


 יעקב סבו, עו"ד


 ד"ר אורי ברעם, עו"ד
 באי כוח המבקשת

אני הח"מ, פרופ' שרון חנס, מאשר כי הצדדים הגיעו להסכם הפשרה המפורט לעיל בעקבות הליך גישור שהתקיים והתנהל על-ידי ובהתאם להמלצתי, ואני מאשר את הסכם הפשרה ומקיים אותו בחתימתי על פי הוראת תקנה 9(א) לתקנות בתי המשפט (גישור), התשנ"ג-1993.

הסכם הפשרה נראה בעיני ראוי, סביר והוגן בהתחשב בסיכונים ובסיכויים של כל צד, כפי שהתבררו בפניי במהלך הגישור.



פרופ' שרון חנס

היום, 7.5.2026



בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 6298-09-15 הצלחה התנועה הצרכנית לקידום חברה כלכלית הוגנת נ' נשר - מפעלי מלט ישראליים בע"מ

מספר בקשה: 162

לפני כבוד השופטת כרמית בן אליעזר

המבקשת הצלחה – לקידום חברה הוגנת (ע"ר)

נגד

המשיבה נשר – מפעלי מלט ישראליים בע"מ

החלטה בדבר פרסום בקשה לאישור הסדר פשרה להתייחסויות (לפי סעיף 18(ג) לחוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו - 2006)

1. ביום 6.9.2015 הגישה המבקשת (הצלחה) בקשה לאישור תובענה ייצוגית נגד המשיבה (נשר).

בקליפת אגוז, הטענה עליה מבוססת בקשת האישור היא כי נשר ביצעה הפליית מחירים אסורה לפי סעיף 29א(ב)(3) ו-29א(א) לחוק התחרות הכלכלית, תשמ"ח-1988 והעניקה הנחות לשניים מלקוחותיה הגדולים – תעשיות רדימיקס (ישראל) בע"מ והנסון ישראל בע"מ (רדימיקס ו-הנסון).

הבקשה הוגשה בשם קבוצה הכוללת את (א) הנפגעים הישירים (כל לקוחות נשר פרט לרדימיקס והנסון) ו- (ב) הנפגעים העקיפים (כל מי שרכש בישראל מלט או מוצרי מלט מהנפגעים הישירים או מלקוחותיהם במורד שרשרת הייצור).

נשר הכחישה את הטענות המובאות בבקשת האישור, טענה כי ההטבות שניתנו הן הנחות כמות מותרות על פי הדין, מקובלות בתעשייה ובעלות הצדקה כלכלית ואובייקטיבית; וכי הן אינן עלולות לפגוע בתחרות ואף לא פגעו בה. כן נטען נגד כשירותה של הצלחה לשמש כתובעת ייצוגית וכנגד התאמתה של התביעה להתברר במסגרת הליך ייצוגי.

בקשת האישור טרם הוכרעה, אולם ביום 10.6.2024 ניתנה החלטת בית משפט זה (כב' השופט בדימוס קינר) בשאלת האחריות ובמסגרתה נקבע כי במתן ההנחות כאמור הפרה נשר את הוראות סעיף 29א לחוק התחרות. על החלטה זו תלויה ועומדת בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון, והדיון בה הועבר למותב תלתא.

2. ביום 11.5.2026, לאחר הליך גישור ממושך שהתנהל בפני המגשר הנכבד פרופ' שרון חנס, הודיעו הצדדים כי עלה בידיהם להגיע להסדר פשרה, והגישו בקשה לאישור ולמתן תוקף של פסק דין.



בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 6298-09-15 הצלחה התנועה הצרכנית לקידום חברה כלכלית הוגנת נ' נשר - מפעלי מלט ישראלים בע"מ

3. לאחר שעיינתי בהסדר הפשרה המוצע, הגעתי למסקנה כי אין מקום לדחותו על הסף, ועל כן אני מורה לפעול לגבי הבקשה לאישור הסדר הפשרה בהתאם להוראת סעיף 18(ג) לחוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו – 2006 ותקנה 12(ד) לתקנות תובענות ייצוגיות, תש"ע – 2010, דהיינו:

א. הצדדים יפרסמו בתוך 14 ימים ממועד מתן החלטה זו הודעה בדבר הבקשה לאישור הסדר פשרה בשניים מחמשת העיתונים היומיים הנפוצים ביותר בישראל וכן באחד משלושת העיתונים הכלכליים הנפוצים ביותר בישראל. נוסח ההודעה יהיה כמפורט בנספח א' לבקשה לאישור הסדר הפשרה, כפוף לכך שהפסקה האחרונה להודעה תתוקן כך שתתווסף אפשרות לעיין בהסדר הפשרה באופן מקוון, או כתובת דואר אלקטרוני של ב"כ הקבוצה אליה ניתן לפנות על מנת לקבל פרטים בדבר הסדר הפשרה או לקבל העתק מן הנוסח המלא של הסדר הפשרה, וכן לשלוח אליה הודעות פרישה והחרגה.

בהוצאות הפרסום תישא המשיבה.

ב. ככל שיש למשיבה אתר אינטרנט, תעלה המשיבה את הסדר הפשרה והבקשה לאישורו גם לאתר, כאשר הפניה מקושרת למסמכים תופיע בדף הבית שלו.

ג. הצדדים ישלחו בתוך 7 ימים עותקים של החלטה זו, הבקשה וכתבי הטענות ליועצת המשפטית לממשלה (באמצעות פרקליטות מחוז מרכז), לממונה על התחרות, לממונה על הגנת הצרכן וסחר הוגן ולמנהל בתי המשפט.

4. אדם או גוף הרשאי לפי סעיף 18(ד) לחוק תובענות ייצוגיות להגיש התנגדות לבקשה לאישור הסדר הפשרה ואדם המבקש להגיש בקשה לצאת מן הקבוצה לפי סעיף 18(ו) לחוק, יהיו רשאים להגיש את התנגדותם או את בקשתם בתוך 45 ימים ממועד הפרסום.

5. התיק נקבע לדיון בבקשה לאישור הסדר הפשרה ליום 8.9.2026 בשעה 09:00.

ניתנה היום, כ"ז אייר תשפ"ו, 14 מאי 2026, בהעדר הצדדים.


 כרמית בן אליעזר, שופטת